

Adalék a gendervitához

2018 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bolhából elefántot. Leginkább ezzel lehetne jellemezni a jelenlegi vitát - vagy inkább hisztit - arról, hogy megsz?nik a gender szak.

Nincs valódi ügy, összesen húsz embert érdekel valójában a történet, és ?k sivalkodnak.

Itt persze rögtön át kell mennünk Török Gáborba, hogy aztán visszatérhessünk a józan észhez. Ugyanis a gender szakkal szemben olyan érvek is elhangoztak, melyek meglehet?sen ingoványos talajon állnak, és a jobboldalnak is, amikor a kritikát gyakorolja, ügyelnie kéne arra, hogy ne essen orra vagy ne süllyedjen el.

Ilyenek például a hasznossági szempontok. Ezek alapján gyakorlatilag az összes bölcsészked?s molyolás mehetne a levesbe, mert azonnali, direkt gazdasági haszna aligha van. Akkor persze konzekvens valaki, ha azt mondja, minden bölcsészked?s molyolás menjen a levesbe – de akkor, amikor az egyetemeken okoz problémát az alapszint? írás-olvasás és szövegértés, talán mégsem ez a helyes megközelítés.

A bölcseletnek van helye. Pontosabban: lenne. Van egy nagyjából kétezer-ötszáz éves kánon, amit aligha lehet kihajítani az ablakon anélkül, hogy mi ne szenvedjünk el veszteségeket. Bizonyos szerz?k és szövegek évszázadokon át fenn- és megmaradtak, és ennek nyilván komoly oka van – ha csak a direkt hasznossági kritériumot nézzük, valószín?leg nekik sem kéne megmaradniuk.

A probléma a tudás természetéb?l fakad. El?ször is, nem csak egyféle tudás létezik. Másodszor, a tudás nem egy egyszer? input-output m?velet, azaz bedobok valamit az egyik oldalon, és el?re tudom, mi jön ki a másikon. Nem metabolizmus. A tudás transzformálható, és épp a bölcselet – persze annak klasszikus változata, és nem az a posztmodern locsi-fecsi és politikai aktivizmus, ami manapság divatos – tanít(hat) meg minket arra, hogy hogyan ismerjünk fel problémákat, hogyan nézzünk ezekre a problémákra másképpen, hogyan használjuk a kreativitásunkat. Kétezer-ötszáz év meglehet?sen sok érvet és ellenérvet halmozott fel, nem biztos, hogy teljesen haszontalan ezekbe belelesni. És az sem biztos, hogy sikeres vállalkozások élén nem találunk pályaelhagyó bölcsészeket. A kreativitást még mindig az emberi gondolkodás szüli, de gondolkodni is meg kell tanulni valahogy, és még ha erre önmagában a kánon részleges átadása nem is alkalmas, de segíthet benne. Továbbá, magán a felhasználón is múlik, hogy mit tud ezekb?l átvenni és átültetve hasznosítani. Ez sem automatikus folyamat, és kiismerhetetlen kacskaringókon keresztül érvényesül – és ez igaz a tudás érvényesülésére általánosságban is.

Legyen itt egy példa, hogy a napi trigger is meglegyen: Donald Trump sosem „tanulta” a politikát mint tudományt, és mégis milyen kiváló elnök. Ronald Reagan pedig a gyakorlatban tanulta, de „tudományos” formában soha. A tudásokban nincsenek automatizmusok.

A görög tragédiák, a klasszikus politikai filozófia, az irodalom dilemmákkal szembesítenek minket. Ezeknek a dilemmáknak sokszor nincs is megoldásuk, a „nagy m?vek” után több kérdés marad, mint válasz, de nem is

biztos, hogy instant válaszokra van szükségünk. A világ megismerése sosem lehet teljes, miért kéne akkor épp a kánontól megkapnunk a végs? válaszokat? Különösen azok, akik foglalkoznak politikával, aligha kerülhetik ki Thuküdidészt, Plutarkhoszt, Hobbest, Machiavellit,, stb. Nem mintha azonnal készpénzre lehetne váltani bármelyiket is, de bizonyos problémaérzékenységre megtaníthatnak bennünket. Épp ezért ezeknek a „haszna" kevésbé egyszer?en felismerhet?, mint egy OKJ-nek.

Érthet?, miért idegenkednek sokan az ilyen elvont okoskodástól. Nagyjából mindenkinek elege van az éttermiségiek okoskodásából és fels?bbrend?ségi tudatából – okkal. ?k az ellenkez? hibát követik el. Az olvasmányélményeikt?l elzárva könyvtárszagú morálgólemmé válnak (*ezért a képért jövök egy sörrel egy kollégának*), és azt gondolják, az ? tudásuk többet ér, mint a buszsof?ré, a péké vagy az autószerel?é – nem is beszélve a politikusról. Aki teljesen bezárkózik ebbe, belekapaszkodik valami ideába és annak lesz fanatikus híve, az egyrészt nem tud mást tenni, mint haragot érezni a létez? tökéletlen világ iránt, másrészt lehet, hogy nem tudja kicserélni az ablakmosó folyadékot sem. Az olvasmányélmények nem válthatják ki, csak kiegészíthetik a praktikus tudást. A praktikus tudást pedig sajnos nem lehet könyvekb?l elsajátítani.

Az éttermiségiek szerelmesek önmagukba, ezért úgy gondolják, az ? világképük, ízlésük alkotja a világ tengelyét, és ahhoz mindenkinek igazodnia kell. Márpedig olyan soha nem volt, nem is lesz, hogy mindenki kívülr?l fújja a nagy filoszok kánonját, különösen nem azokét, akiket az adott hiú éttermiségi a legjobban szeret.

Ett?l még nem tanácsos a fürd?vízzel együtt kiönteni a gyereket. Ezeknek a tudásoknak azért van jelent?ségük, mert így-úgy átszivárognak a mindennapokba, egyszer?bb formában, nagyjából ezt jelenti a generációk kultúraátadása. Hogy a nyugati civilizációban milyen képzetek élnek az igazságosságról, erényr?l, miegymásról, abban a „nagy m?veknek" igen komoly szerepük van.

Más kérdés, hogy a mai társadalom*tudomány* mit tud ehhez hozzáadni. A jelenlegi látkép alapján nem sokat. A modern társadalom*tudománynak* ugyanis nem sok köze van a klasszikus bölcselethez, hacsak nem annyiban, hogy annak a tagadását jelenti. Márpedig kiötl?i és m?vel?i nevezték el a m?fajt „tudománynak", aztán csodálkoznak, ha ezen a mércén a történet elhasal. A bölcselet nem törekedett arra, hogy természettudomány legyen, nem is ez a feladata.

A mai társadalomtudomány legnagyobb része persze nem csak a „tudományossági" kritériumon bukik el, ennél jóval dicstelenebb szerepet tölt be: politikai sérelmekkel összekötött, azokból tákolt politikai aktivizmust ?z. Ezért pedig okkal váltja ki a józan többség haragját. Az nem „tudomány", és nem is bölcselet, ha valakit arra okítanak, hogy minden valós vagy képzelt kisebbség – akár tudja, akár nem – el van nyomva, a körülötte lév? világ hatalmi konstrukció, és a „tudományos tudás" átadásának célja az, hogy szétzúzza ezt a hatalmi konstrukciót: a patriarchátust, a fehérek uralmát, a keresztény kultúrát. A sérelmi indíttatású politikai aktivizmusoknak, melyek általában valamilyen „Studies" néven futnak, a nyugati civilizáció az ellenségük. Ez egy politikai harc, amelyik elbújik a „tudományosság" óvó álcája mögé, és ha – a politikai harc logikájából fakadóan – politikai támadás éri, azonnal elkezd a tudomány autonómiájára hivatkozni a zsarnoki politikai hatalommal szemben.

A tudományként becsomagolt politikai aktivizmus épp azért küzd, hogy a fent említett nyugati kánon menjen a darálóba – a halott, fehér csávók. És ha már úgyis éppen kulturkampfol a magyar köz (bánom is én, nem értek a focihoz), akkor komoly dolga van védeni a halott, fehér csávókat a politikai mozgalmárokkal szemben. Ehhez a védelemhez viszont nem lesz elég az instant hasznossági mérce. Nyugodtan lehet vállalni azt az elnyomó, diszkriminatív véleményt, hogy van, ami értéket képvisel és van, ami nem. A „Studies" címszó alatt futtatott történetek többsége nem képvisel túl nagy értéket, mert az elnyomottsági vernyogás helyett akár egy régi MTV-s Sweet Sixteen cím? m?sor is mehetne, ahol azért toporzékol az elkényeztetett cicababa, mert nem kapta meg a pónilovat a tizenhatodikra, pedig az apja megígérte neki. Akinek fontos, hogy a magányba belevénült feministák sipítozását vagy a mohamedán bevándorlók simogatást fogyassza, az olvassa a *BuzzFeed*et meg a 444-et, erre fölösleges egyetemi szakokat létrehozni.

Ami pedig magát a gender szakot illeti: mivel nemhogy hallgató, oktató is alig van rá, akkor sem közelgett a nemzeti apokalipszis, amikor – amúgy kormányzati hibából fakadóan – bevezették, és akkor sem történik nagy tragédia, ha nem lesz. Jelen állapotában, hogy van-e, vagy nincs, az nem oszt, nem szoroz.

Kifejlett állapotában pedig láthatjuk, mi lesz a *Facehuggerb?l* Nyugaton. A „lopakodó" üzemmódban Zöldi Lászlónak igaza van. Azt hiszem, anélkül is egész jól megvagyunk.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló